



Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

792

Szerző:

Cím:

Színház a Margitszigeten

Idő

"1907"

Forrás:

Magyar Estilap

Személy

Bp.
(Hélv)1907 VIII 29
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Színház a Margitszigeten.

Tele vagyunk bajjal, nyomorúsággal. Örökös küzdelemben mulik el a nap, drágul a megélhetés, a kenyér, a hus, a szén, minden. Ennyi baj között szükségünk van arra, ami felvidítson, ami el elejttesse velünk a magunk bajját. Csoda-e hát, ha ebben a szegény, adóssággal bajló városban annynyi a színház! És ez a sok színház még nem is elégíti ki teljesen a szükségletünket. Több kell. Még több kell. Istenem, csak ugyan milyen rémesen nagyok lehetnek Budapesten a bajok, hogy nem elég az a tizenöt-husz kis és nagy színház, mulató, kabaré, miegymás, ami van. Megint új színházat akarnak csinálni a Margitszigeten. Bárd Ferenc nevű színházügynök akarja

csinálni az új színházat. Bárd etablissement-nak nevezi az új színházat. Tehát ez az új kulturintézmény olyan nappal szék, éjjel ágy akar lenni; félig színház, félig vendéglő. Nyári színház, amelyben birkózni fognak és amelyben kártyázni is lehet. Adja Isten, hogy sikerüljön a talpraesett

idea.

Bennünket nem a „művészi“ része érdekeli a tervnek. Mi azon akadunk meg, hogy József főherceg uradalmi intézősége a Margitszigettel kapcsolatban terhes szerződéseket köt most, amikor a Margitszigetet a főherceg félig-meddig már eladta a fővárosnak elég csinos áron. A képviselőház a nyári szünet után fogja tárgyalni a „Budapest székesfőváros fejlesztéséről és a főváros háztartásának rendezéséről“ szülő törvényjavaslatot és nem titos, hogy a törvényjavaslat elfogadása már biztosítva van. Megegyezett a főherceg a várossal, a város a kormánnyal, a kormány a képviselőkkel és a főherceggel. Szóval: kissé furcsa dolog, hogy a medvéről, melynek bőrért már eladták, most még egy bőrt akarnak lehozni.

Hiszen nem baj, ha a Margitszigeten színházat, kabarét, „Moulin Rouge“ vagy mit építenek; de hagyják az új földesurnak azt a jogát, hogy a színház után köze legyen hozzá, kik és milyen feltételek mellett építkeznek az ő portáján.

Színházat már öt évvel ezelőtt terveztek a Margitszigeten. Unterauer-nak idején már meg is állapodott a vállalkozóval

de a dologból nem lett semmi. Szóval, ha valaki akart volna színházat építeni a Margitszigeten, építhettek volna. Nem lehetett volna senkinek szava hozzá, hiszen a Margitszigeten épített színházban meg lett volna minden kellék, amelyet a színházépítőknek a magánépítési ügyosztály és a színházvizsgáló-bizottság előír. Szabadon álló palota lett volna a margitszigeti színház, nem háztömbök közé épült, mint a Nemzeti Színház és nem is annyira tűzveszélyes. De nem építették föl. Csak most, mikor a sziget fölött való rendelkezési jogát át akarja ruházni a főherceg, csak most gondolnak arra, hogy az utolsó percben, a tizenkettedik órában még el lehetne helyezni egy színházkoncessziót.

Tele vagyunk bujjal-szomorúsággal. Örökös küzdelemben mulnak el a napok. Drágul a megélhetés, a kenyér, a hus, a szén, minden. Ennyi baj között szükségünk van valamire, ami felvidítson, ami el elejttesse velünk a magunk bajját. Új színházra, új mulattatóra van szükségünk mert annyi a bajunk, annyi a szomorúságunk, hogy kevés az a színházunk, aminél van.

májára 1919.